

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 lipca 1984 r.

Nr 37

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 193 — z dnia 19 czerwca 1984 r. w sprawie zakresu stosowania przepisów ustawy o poprawie gospodarki przedsiębiorstwa państwowego oraz o jego upadłości do przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Sprawiedliwości, działających przy zakładach karnych 473

ROZPORZĄDZENIA:

- 194 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1984 r. w sprawie utworzenia okręgowych komisji Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytutu Pamięci Narodowej 474
- 195 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1984 r. o aplikantach sądowych i notarialnych 475
- 196 — Ministra Finansów z dnia 19 lipca 1984 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania przepisów o podatku wyrównawczym 478
- 197 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 czerwca 1984 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w poradniach i pracowniach stomatologicznych 479

193

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 czerwca 1984 r.

w sprawie zakresu stosowania przepisów ustawy o poprawie gospodarki przedsiębiorstwa państwowego oraz o jego upadłości do przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Sprawiedliwości, działających przy zakładach karnych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1983 r. o poprawie gospodarki przedsiębiorstwa państwowego oraz o jego upadłości (Dz. U. Nr 36, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1983 r. o poprawie gospodarki przedsiębiorstwa państwowego oraz o jego upadłości (Dz. U. Nr 36, poz. 165), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się do przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Sprawiedliwości, działających przy zakładach karnych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”, w zakresie nie unormowanym odmiennie w rozporządzeniu.

§ 2. Zakładem karnym w rozumieniu rozporządzenia jest także areszt śledczy i ośrodek przystosowania społecznego, jeżeli działa przy nim przedsiębiorstwo.

§ 3. 1. Rada pracownicza wydaje opinię w sprawie projektu programu uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa w terminie 14 dni od dnia przedstawienia przez dyrektora przedsiębiorstwa materiałów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ustawy. Niewyrażenie w tym terminie opinii przez radę pracowniczą uważa się za brak zastrzeżeń do projektu.

2. Jeżeli projekt programu uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa przewiduje ubieganie się o kredyty bankowe, dotacje lub zwolnienia podatkowe, dyrektor przed-

siębiorstwa przedstawia radzie pracowniczej materiały, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ustawy, po uprzednim zasięgnięciu opinii banku finansującego działalność przedsiębiorstwa lub właściwej terenowo izby skarbowej.

§ 4. 1. Jeżeli opinia rady pracowniczej jest negatywna lub zawiera uwagi i zastrzeżenia do projektu programu uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa, dyrektor przedsiębiorstwa powinien ustosunkować się do opinii i w razie jej uwzględnienia opracować nowy projekt programu uzdrowienia gospodarki i przedstawić go w terminie 14 dni do zaopiniowania radzie pracowniczej.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa w terminie 14 dni od dnia złożenia opinii przez radę pracowniczą przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości do zatwierdzenia projekt programu uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa wraz z tą opinią i swoim stanowiskiem lub informacją o niewyrażeniu opinii w terminie określonym w § 3 ust. 1. Jeżeli projekt programu nie uwzględnia opinii rady pracowniczej, dyrektor przedsiębiorstwa uzasadnia odmowę jej uwzględnienia w całości lub w części.

§ 5. 1. Minister Sprawiedliwości zatwierdza projekt programu lub odmawia jego zatwierdzenia i zwraca projekt programu przedsiębiorstwu wraz z propozycjami jego zmiany.

2. Minister Sprawiedliwości może przed zatwierdzeniem projektu programu zwrócić się do dyrektora Centralnego Zarządu Zakładów Karnych o ocenę, czy projekt programu uwzględni realizację zadań resocjalizacyjnych oraz możliwość jego wykonania zgodnie z tymi zadaniami.

§ 6. Do chwili zatwierdzenia projektu programu uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa dyrektor przedsiębiorstwa może realizować program przewidziany w projekcie.

§ 7. Dyrektor przedsiębiorstwa jest obowiązany do niezwłocznego zawiadomienia banku finansującego działalność przedsiębiorstwa oraz właściwej terenowo izby skarbowej o zatwierdzeniu programu bądź odmowie jego zatwierdzenia przez Ministra Sprawiedliwości.

§ 8. Po zatwierdzeniu programu uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwo jest obowiązane przystąpić niezwłocznie do jego wykonania.

§ 9. Pełnienie zarządu komisarycznego powierza się osobie powołanej przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek dyrektora Centralnego Zarządu Zakładów Karnych.

§ 10. 1. Do przedsiębiorstw, które działają ze stratą i w planach swej działalności przewidują ponoszenie strat, których nie rekompensują dotacje budżetowe na wyrównanie rentowności, nie stosuje się postępowania wewnętrznego, jak również nie ustanawia się nad nimi zarządu komisarycznego, jeżeli ich funkcjonowanie jest konieczne ze względu na potrzebę zatrudnienia skazanych i prowadzenie działalności resocjalizacyjnej.

2. W stosunku do przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1 nie powołuje się również komisji, o której mowa w art. 12 ustawy.

§ 11. Na sfinansowanie straty nie mającej pokrycia w funduszu rezerwowym przedsiębiorstwa Minister Sprawiedliwości zapewnia dotację budżetową.

§ 12. Do przedsiębiorstw podległych Ministrowi Sprawiedliwości nie stosuje się przepisów art. 8 ust. 1 i 2, art. 9, 10, 13 i 14 ust. 1, art. 16 pkt 3, art. 22 ust. 1 i 4, art. 25—39 i 41 ust. 2 oraz art. 42—44 ustawy.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

194

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 czerwca 1984 r.

W sprawie utworzenia okręgowych komisji Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytutu Pamięci Narodowej.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytucie Pamięci Narodowej (Dz. U. Nr 21, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się następujące okręgowe komisje Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytutu Pamięci Narodowej, zwane dalej „okręgowymi komisjami”:

- 1) Okręgową Komisję w Białymstoku dla województw: białostockiego, łomżyńskiego, suwalskiego, ostrołęckiego i ciechanowskiego,
- 2) Okręgową Komisję w Bydgoszczy dla województw: bydgoskiego, toruńskiego i włocławskiego,
- 3) Okręgową Komisję w Gdańsku dla województw: gdańskiego, elbląskiego i olsztyńskiego,
- 4) Okręgową Komisję w Katowicach dla województw: katowickiego, bielskiego, częstochowskiego i opolskiego,
- 5) Okręgową Komisję w Kielcach dla województw: kieleckiego, piotrkowskiego, radomskiego i tarnobrzaskiego,
- 6) Okręgową Komisję w Koszalinie dla województw: koszalińskiego, słupskiego i szczecińskiego,

- 7) Okręgową Komisję w Krakowie dla województw: krakowskiego, nowosądeckiego, tarnowskiego, krośnieńskiego, przemyskiego i rzeszowskiego,
- 8) Okręgową Komisję w Lublinie dla województw: lubelskiego, białkopodlaskiego, siedleckiego, chełmskiego i zamojskiego,
- 9) Okręgową Komisję w Łodzi dla województw: łódzkiego, kaliskiego, konińskiego, płockiego, sieradzkiego i skierniewickiego,
- 10) Okręgową Komisję w Poznaniu dla województw: poznańskiego, leszczyńskiego i pilskiego,
- 11) Okręgową Komisję we Wrocławiu dla województw: wrocławskiego, jeleniogórskiego, legnickiego i walbrzyskiego,
- 12) Okręgową Komisję w Zielonej Górze dla województw: zielonogórskiego i gorzowskiego.

§ 2. Dotychczasowa Okręgowa Komisja w Warszawie wchodzi w skład Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce — Instytutu Pamięci Narodowej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1984 r.

Minister Sprawiedliwości: L. Domeracki